

**MOLITVENO SLAVLJE DANA GOSPODNJEGA U OBITELJI
U ZAPRIJEČENOSTI SUDJELOVANJA NA SLAVLJU EUHARISTIJE**

Šesta vazmena nedjelja

17. svibnja 2020.

UVOD

Na početku se može otpjevati prikladna uskrsna pjesma.

P. U ime Oca i Sina i Duha Svetoga.

S. Amen.

P. Bog milosrdni i dobri Otac,
krijepi nas svojim Duhom
i tješi nas u svakoj našoj nevolji.

S. Blagoslovljen Bog u vijeke.

P. Svaki naš molitveni susret s Bogom, svako slavlje euharistije, svaki odlazak u crkvu i pomisao na Boga bude u nama odgovornost za dar svetosti koju je Bog u nas milosno pohranio. Vjera je rast u svetosti. No, svetost je uvijek Božje djelo u nama, djelo koje se ostvaruje po otvorenosti Kristovu daru. Zato nas apostol Petar poziva: »Krist neka vam bude svet, u srcima vašim...«. Potrebno je Krista staviti prije svega, unijeti ga na početak svega, kako bi svako naše djelo postalo put svetosti. Ako nam Krist nije svet, ništa nije sveto.

Zastanimo u tišini pred Bogom da bismo u njegovu svjetlu prepoznali trenutke u kojima smo zaboravili Krista Gospodina i zanemarili dar svetosti. Pokajmo se za svoje grijehе.

Ostane se nekoliko trenutaka u tišini. Potom predvoditelj nastavi:

P. Gospodine, koji si došao na svijet
da svi ljudi upoznaju ljubav nebeskoga Oca,
smiluj se.

S. Gospodine, smiluj se.

- P.** Kriste, koji nas je ostavljao u našim nevoljama
nego nas krijepiš svojim Duhom,
smiluj se.
- S.** Kriste, smiluj se.
- P.** Gospodine, koji naše živote rasvjetljavaš svjetlom vječnoga života
smiluj se.
- S.** Gospodine, smiluj se.
- P.** Pomolimo se.
- Bože, Oče Gospodina našega Isusa Krista i oče naš,
ti si svetim apostolima i učenicima
obećao snagu Duha Svetoga, Tješitelja,
da u tvojoj Crkvi nikada ne nestane pouzdanja u tvoju dobrotu
i da uvijek živi zagledana u tvoju vječnost.
Prodahni nas, molimo te, svojim Duhom
da u kušnjama života umijemo prepoznati tvoju blizinu
i u tebi pronaći sigurnost i utjehu;
rasvijetli nam put svetosti
da rastemo u tvojoj istini
te svima pružimo svjedočanstvo nade
koju si u nas milosno pohranio.
Po Gospodinu našem Isusu Kristu Sinu tvome
koji s tobom živi i kraljuje
u jedinstvu Duha Svetoga Bog,
po sve vijeke vjekova.
- S.** Amen.

ČITANJE BOŽJE RIJEČI

Ovdje su donesena biblijska čitanja predviđena za Šestu vazmenu nedjelju. Predlaže se da se navještaj tih odlomaka rasporedi među članovima obitelji, prema prilikama i mogućnostima. Moguće je pročitati samo tekst evanđelja ili uzeti samo dva čitanja. Neka se ne izostavi čitanje evanđelja.

Prvo čitanje Dj 8, 5-8.14-17

Polagahu ruke na njih i oni primahu Duha Svetoga.

Čitanje Djela apostolskih

U one dane: Filip siđe u grad samarijski i stade im propovijedati Krista. Mnogstvo je jednodušno prihvaćalo što je Filip govorio slušajući ga i gledajući znamenja koja je činio. Doista, iz mnogih su opsjednutih izlazili nečisti duhovi vičući iza glasa, a ozdravljali su i mnogi uzeti i hromi. Nasta tako velika radost u onome gradu.

Kad su apostoli u Jeruzalemu čuli da je Samarija prigrlila riječ Božju, poslaše k njima Petra i Ivana. Oni siđoše i pomoliše se za njih da bi primili Duha Svetoga. Jer još ni na koga od njih ne bijaše sišao; bijahu samo kršteni u ime Gospodina Isusa. Tada polagahu ruke na njih i oni primahu Duha Svetoga.

Riječ Gospodnja.

Otpjevni psalam Ps 66, 1-3a.4-7a.16.20

Pripjev: **Kliči Bogu, sva zemljo.**

Kliči Bogu, sva zemljo,
opjevaj slavu imena njegovu,
podaj mu hvalu dostojnu.
Recite Bogu: »Kako su potresna djela tvoja!«

»Sva zemlja nek ti se klanja i nek ti pjeva,
neka pjeva tvom imenu!«

Dođite i gledajte djela Božja:
čuda učini među sinovima ljudskim.

On pretvori more u zemlju suhu
te rijeku pregaziše.

Stoga se njemu radujmo!

Dovijeka vlada jakošću svojom.

Dođite, počujte, svi koji se Boga bojite,
pripovjedit ću što učini duši mojoj!
Blagoslovljen Bog koji mi molitvu ne odbi,
naklonosti ne odvrati od mene!

Drugo čitanje 1Pt 3, 15-18

Ubijen doduše u tijelu, ali oživljen u duhu.

Čitanje Prve poslanice svetoga Petra apostola

Ljubljani: Gospodin – Krist neka vam bude svet, u srcima vašim, te budite uvijek spremni na odgovor svakomu koji od vas zatraži obrazloženje nade koja je u vama, ali blago i s poštovanjem, dobre savjesti da oni koji ozloglašuju vaš dobar život u Kristu, upravo onim budu postiđeni za što vas potvaraju. Ta uspješnije je trpjeti, ako je to Božja volja, čineći dobro, nego čineći zlo. Doista, i Krist jednom za grijehe umrije, pravedan za nepravedne, da vas privede k Bogu – ubijen doduše u tijelu, ali oživljen u duhu.

Riječ Gospodnja.

Evandjelje Iv 14, 15-21

Ja ću moliti Oca i on će vam dati drugoga Branitelja.

Čitanje svetog Evandjelja po Ivanu

U ono vrijeme: Reče Isus svojim učenicima: »Ako me ljubite, zapovijedi ćete moje čuvati. I ja ću moliti Oca i on će vam dati drugoga Branitelja da bude s vama zauvijek: Duha Istine, kojega svijet ne može primiti jer ga ne vidi i ne poznaje. Vi ga poznajete jer kod vas ostaje i u vama je. Neću vas ostaviti kao siročad; doći ću k vama. Još malo i svijet me više neće vidjeti, no vi ćete me vidjeti jer ja živim i vi ćete živjeti. U onaj ćete dan spoznati da sam ja u Ocu svom i vi u meni i ja u vama. Tko ima moje zapovijedi i čuva ih, taj me ljubi; a tko mene ljubi, njega će ljubiti Otac moj, i ja ću ljubiti njega i njemu se očitovati.«

Riječ Gospodnja.

MEDITACIJA NAD BOŽJOM RIJEČJU

Slijedi meditacija na temelju biblijskih čitanja. Predvoditelj slavlja ili drugi roditelj mogu čitati sljedeći tekst.

Ne ću vas ostaviti siročad

»Neću vas ostaviti siročad; doći ću k vama.« Isusova riječ upućena apostolima za stolom posljednje večere obnavlja njihovo pouzdanje, zasjenjeno strahom pred onim što se s njime ima zbiti i o čemu im otvoreno govori. Ohrabruje ih i tješi, a ohrabrenje i utjeha doći će po daru Duha Svetoga. Duh će im dati razumjeti sve što se zbude – njegovu muku i smrt; on će im dati razumjeti njegove

riječi i uvesti ih u svu istinu. To obećanje Duha Isus preriče u čudesnu rečenicu: *Ne ću vas ostaviti siročad.*

1. U Isusovu obećanju znakovita je riječ *siročće* (u izvorniku *orphanos*). Siročće je dijete koje je ostalo bez jednoga ili obaju roditelja, nezaštićeno u svojoj nemoći, prepušteno oštrici života. No, Isus proširuje to značenje na sve ljude, na 'odrasle' koji se često osjećaju snažnima, sigurnima, samodostatnima, gospodarima svoga života. Apostolima obećaje Duha Svetoga, Duha Istine, Branitelja koji će ih čuvati u darovanome zajedništvu s nebeskim Ocem, kako se nikada ne bi osjetili samima, napuštenima, nemoćnima. Isus je svojim učenicima otkrio da im je Bog Otac, uveo ih u zajedništvo s njim, ohrabrio ih da ga smiju nazivati baš tako – Ocem, a sada, kada odlazi, tješi ih da ne će ostati bez Očeve brige i zaštite, da ne će ostati siročad.

No, u trenutcima Isusove muke to ih iskustvo osamljenosti i bespomoćnosti nije mimoišlo. Nakon Isusove smrti osjećahu se poput siročadi. Onaj u kome su pronalazili sigurnost, nije više s njima. Potonule su sve nade, a ono čemu se nadahu rasplinulo se u susretu sa zbiljom Učiteljeve smrti. I baš tu, u napuštenosti i bespomoćnosti, čut će riječ: »Primite Duha Svetoga.« To će biti temelj novoga pouzdanja, oslonac njihovoj sigurnosti, trenutak spoznaje da nisu napušteni, da nisu 'siročad'.

Iskustvo apostola objavljuje nam da smo bez Boga uistinu *siročad*. Samo on, Jedinorođeni Božji Sin, može nas uvesti u zajedništvo s Ocem, koji se istinski skrbi za sve kojima je dao život. On nas ne će *ostaviti* siročad, ali možemo *ostati* siročad ako napustimo Oca, ako se pobunom ili neposluhom udaljimo od njega, željni slobode koju sami pokušavamo stvarati. Siročad smo kada želimo biti jaki bez Boga, bez Oca. Siročad smo kada pokušavamo planirati život bez Boga, koji se za nas skrbi očinskom ljubavlju.

Svijet je katkada nalik sirotištu, orfanotrofiju, mjestu onih koji su u potrebi i koji su kušani do granica svojih moći – ne zato što bi bili od Boga napušteni, nego zato što se od Boga odmetnuše i zanemariše njegovu ljubav i utjehu. Misao nas vodi k jednoj drugoj Isusovoj rečenici: »Bez mene ne možete učiniti ništa« (Iv 15, 5). Ne kaže da ćemo bez njega postići skromne ili polovične rezultate, nego kaže da bez njega ne ćemo postići ništa – unatoč trudu koji ulažemo i zadovoljstvu koje nas obuzima nakon naših malih postignuća i uspjeha. Doista, bez Boga je sve ništavno, polazno, vremenito. Duh kojega nam daje sve razotkriva i sve otkriva, sve rasvjetljuje smislom i pokazuje put kojim nam je ići. Tko je otvoren

Duhu, Tješitelju i Branitelju, taj nije sam, nije napušten ni kada živi najdublju samoću jer baš tu – u osami i tišini – spoznaje se njegova blizina. Duh nas odvodi u osamu, u tišinu, daleko od buke svijeta i od briga koje nas zarobljavaju, da bismo se u slobodi i potpunome predanju izručili njegovu tihom djelovanju.

2. Isus pred učenicima govori: »Molit ću Oca i on će vam dati drugoga Tješitelja – Branitelja.« Kaže da će *moliti*. Ne kaže tek »dat ću vam ili poslat ću vam« nego »molit ću Oca...« Otkriva nam da je molitva jedini put do Božjega Duha, put do spoznaje da – unatoč nevoljama i vlastitim slabostima – nismo siročad. Molitva je prepuštanje djelu Duha Svetoga. Što više uranjamo u molitvu, naše riječi postaju jezgrovitije, tiše – sve dok posvema ne utihnu u osluškivanju onoga što Bog govori nama. Iskrena molitva raste sve do svoga utihnuća, do utihe u kojoj bivaju rasvijetljene i preobražene naše misli, naše riječi, želje, potrebe... Molitva je umijeće slušanja Duha koji moli u nama i za nas. Po molitvi se prepuštamo Duhu Svetomu koji se nastanjuje u nama, biva nam pratitelj, nadahnitelj, Branitelj – kako se ne bismo osjećali siročad.

Isus nam pokazuje da je molitva milosni put utjehe, put u zajedništvo s Ocem. Po molitvi, izručeni Božjemu Duhu, uranjamo u njegovu istinu koja razotkriva sve lažno i prijevarno, sve što je grijeh pred Bogom i sve što nas udaljuje od njega. Moliti znači biti u Božjem očinskome zagrljaju.

Nemar za odnos s Bogom rađa »tihim otpadom od vjere«, postupnim otvrdnućem srca koje više nije kadro prepoznati i prihvaćati Božju očinsku ljubav. Tko ne umije moliti, taj zapravo ne umije pred Bogom biti dijete, ne umije Boga zvati Ocem. Tako ostajemo siročad – ne zbog naše napuštenosti, nego zbog našega napuštanja Očeva doma. Molitva, kada je iskrena, ne iznosi uvijek nakanu i potrebu, nego nas čuva u zajedništvu s Bogom u njegovu očinskome zagrljaju, i izručuje nas onomu što je njegova volja i njegov naum s nama. To postaje jedina nakana i jedina potreba.

3. Duh Sveti daruje se kao *tješitelj* učenicima u njihovim nevoljama, u trenutcima sumnje, kada pomisle da su sami i napušteni. On je *tješitelj* koji ne skriva istinu života i ne otupljuje oštricu kušnjā koje ih sustižu. Duh tješitelj je Duh Istine. Samo se u istini može kročiti naprijed.

Mi ljudi kada tješimo svoje bližnje, često želimo samo im obrisati suze, pa i po cijenu da prešutimo istinu, da ju umanjimo ili prikažemo drukčijom, misleći da će odvrćanje pogleda od istine donijeti mir i utjehu. Ali malo je što tako bolno kao lažna utjeha. Ona na trenutak zatumljuje suze, ali ne otklanja bol; odvrća

pogled od istine jer ju ne uspijeva razumjeti i prihvatiti. Duh Božji Duh je istine. Uvodi nas »u svu istinu« – ne bojeći se njezine oštrice i težine. I baš tu, u istini, krijepi nas i tješi kako bismo bili dionici Božje istine i njegovoga života.

Danas se štošta pripisuje Božjemu Duhu. Odbijanje Duha nije jedini put protivljenja Bogu. Drugi put protivljenja, ne manje poguban, jest onaj na kojemu pojedinci pokušavaju svoje planove i htijenja, svoja viđenja svijeta i života predstaviti kao dar ili djelo Duha. Nude vlastita 'svjedočanstva', vlastita mišljenja i uvjerenja, vlastite teologije i duhovnosti, odvrćajući ljude od zajedništva s Crkvom i zovući ih k sebi. Djelo je Duha »da svi budu jedno«. Pobune i raskoli znak su odbijanja Duha.

Isusove riječi pune su obećanja: Ja ću moliti Oca, on će vam dati drugoga Branitelja, ne ću vas ostaviti siročad, doći ću k vama, vi ćete me vidjeti i živjet ćete i spoznat ćete da sam ja u Ocu... Taj niz obećanja otvara prostor vjeri i pouzdanju. Što bi bila vjera bez obećanja? Od čega bi vjera živjela kada ne bi bilo obećanja? Vjera nije tek ključ rješavanja sadašnjih tegoba i životnih kušnja. Vjera u obećano preobražava sadašnji život. Zato utjeha dolazi iz obećanja koje daje smisao sadašnjim trpljenjima, kušnjama i nevoljama.

Po molitvi smo zagledani u buduće, u obećano, u vječnost u Bogu, kako bismo preobražena pogleda mogli vidjeti svijet i bližnje te svoj život usmjeravali prema obećanome. Molitva nas uvodi u obećano i po snazi Duha koji moli u nama čuva nas u Očevu zagrljaju, kako se nikada ne bismo osjećali siročad.

Može se ostati nekoliko trenutaka u tišini i razmatranju. Članovi obitelji mogu i sami iznijeti svoj doživljaj zajedništva s Uskrsim i svoju vjerničku povezanost s Crkvom, zajednicom vjere.

ISPOVIJEST VJERE

P. Okrijepljeni Duhom koji nam jedan po Kristovu obećanju, ispovjedimo vjeru Crkve.

Svi zajedno mole Apostolsko vjerovanje:

**Vjerujem u Boga, Oca svemogućega,
Stvoritelja neba i zemlje.**

**I u Isusa Krista, Sina njegova jedinoga, Gospodina našega,
koji je začet po Duhu Svetom,**

rođen od Marije Djevice,
mučen pod Poncijem Pilatom, raspet, umro i pokopan;
sašao nad pakao, treći dan uskrsnuo od mrtvih;
uzašao na nebesa,
sjedi o desnu Boga Oca svemogućega;
odonud će doći suditi žive i mrtve.

Vjerujem u Duha Svetoga,
svetu Crkvu katoličku,
općinstvo svetih, oproštenje grijeha,
uskrsnuće tijela i život vječni. Amen.

SVEOPĆA MOLITVA

P. Nebeski nas je Otac obdario darom ljubavi
i okrijepio snagom svoga Duha.
Obratimo mu se smjernom molitvom
da uvijek budemo vjerni suradnici Duha Svetoga.

*Molitvene zaziwe mogu moliti članovi obitelji naizmjenice.
Prikladno je ovdje uključiti djecu.*

1. Neka Duh Sveti bude Nadahnitelj i Branitelj tvoje Crkve
u naviještanju evanđelja, u življenju vjere
i u zauzimanju za dobrobit svekolikoga društva, molimo te.
2. Prodahni mudrošću Duha Svetoga papu Franju i (nad)biskupa našega **I.**:
daj da u službi upravljanja i naučavanja budu vjerni tvojoj riječi
i istinski svjedoci tvoje ljubavi, molimo te.
3. Pohodi svojom milošću sve obitelji
da spoznaju dar zajedništva i svetost sakramenta iz kojega su nastale;
obnovi ljubav među supružnicima da jedni drugima budu pomoć
i poticaj u življenju vjere i u odgoju djece na putu spasenja, molimo te.
4. Povrati zdravlje svim bolesnima, budi blizu svima koji su osamljeni,
a liječnike i sve ljude u zdravstvu i skrbi za potrebite
nadahni potrebnim znanjem i radošću služenja, molimo te.
5. Nas, sabrane u tvoje ime, ispuni svojim mirom
da ljubav kojom nas ljubiš svjedočimo svima
koje stavljaš na naš životni put, molimo te.

6. Za našu pokojnu braću i sestre,
iskaži im svoju dobrotu
i primi ih u zagrljaj svoje vječnosti, molimo te.

*Ovdje se mogu dodati i posebne molitvene nakane obitelji: za odsutne članove,
za bolesne, za susjede...*

**P. Ove prošnje zaključimo molitvom
koju nam je Krist ostavio za uzor svakoj molitvi:**

- S.** Oče naš, koji jesi na nebesima,
sveti se ime tvoje,
dođi kraljevstvo tvoje,
budi volja tvoja
kako na nebu tako i na zemlji.
Kruh naš svagdanji daj nam danas.
I otpusti nam duge naše
kako i mi otpuštamo dužnicima našim.
I ne uvedi nas u napast,
nego izbavi nas od zla.

ZAKLJUČNA MOLITVA

- P. Bože, ljubitelju ljudi, u daru Duha Svetoga
dao si nam Branitelja koji nas čuva postojane u tvojoj istini.
Ne dopusti da se ikada udaljimo od tebe.
Ozdravi u nama sve što je tebe nedostojno
i pomози da svakodnevno rastemo u spoznanju Dara
koji si u nas pohranio
te jednom budemo dionici tvoje vječnosti.
Po Kristu Gospodinu našem.**

ZAVRŠETAK SLAVLJA

- P. Bog, Otac vječni,
obdario nas snagom Duha Svetoga
i ispunio nam srca svojim mirom.**
- S.** Amen.

- P. Čuvao nas u svojoj istini
da uvijek hodimo putem spasenja.**
- S. Amen.**
- P. Okrijepio nas svojom ljubavlju
da pred svima budemo svjedoci njegove dobrote.**
- S. Amen.**
- P. I blagoslov Boga svemogućega,
Oca i Sina i Duha Svetoga,
sišao na nas i ostao vazda s nama.**
- S. Amen.**
- P. Blagoslivljamo Gospodina svojim životom.**
- S. Bogu hvala.**

Priredio:

Hrvatski institut za liturgijski pastoral pri hrvatskoj biskupskoj konferenciji, www.hilp.hr
svibanj 2020.